

[Dohrmann]

ner, vil være positivt indstillet, og de steder, hvor man bruger sparekniven, som f.eks. i det syd- og sønderjyske område, vil man være det modsatte. Derfor er det alene en undskyldning for at udsætte beslutningsprocessen.

Det er da rigtigt, man skal da ikke forhaste sig med den slags beslutninger, og derfor bør sådan nogle ting naturligvis undersøges, inden man, som f.eks. ministeren har gjort, danner sig en mening om tingene. Jeg tænker her naturligvis på, at ministeren stort set følger den redegørelse og de tanker, der ligger bag ved planerne. Men at bruge amterne nu som en undskyldning for, at man ikke kan træffe en beslutning, det er blot at udskyde tingene, og formålet er, som jeg sagde i et tidligere indlæg, at man ikke vil stå til ansvar, før folketingsvalget har været afholdt.

Så er der blevet talt og sagt mange pæne ord om personellet. Der er jo rigtigt, at for personellet kommer der en masse flytninger på tale i givet fald. Men er der nogen, der ikke er taget ret meget hensyn til i den redegørelse, så er det da personellet. Det er der ikke noget at gøre ved på nuværende tidspunkt, men én ting skylder man i hvert fald personellet, og det er at få skabt klaring på dette problem inden ret længe. Det er mange familier, det drejer sig om. Flere af dem har etableret sig med hus; de har børn, der går i skole, der er både det ene og det andet, og derfor foreligger der vel også en temmelig stor risiko for, at flere af dem, der i dag er ansat inden for forsvaret, vil søge andre stillinger. Set ud fra et forsvarsmæssigt synspunkt – et positivt – er det vel heller ikke noget, ministeren kan være interesseret i.

Hr. Sønderby har jeg kommenteret lidt; han havde ingen holdning i dag. Det har han måske i morgen, det vil vise sig.

Fru Inger Harms mener, at alle kaserner skal lukkes, men at det skal ske på én gang, og derfor vil hun ikke starte nede i det sønderjyske.

Hr. Stinus sagde, at det var en god redegørelse, og den var udarbejdet på et godt og sobert grundlag. Det med, at det er godt, kan hr. Stinus og dermed Det Radikale Venstre naturligvis mene, men der er i hvert fald én ting, der er forkert, og det er, når hr. Stinus siger, at den er formuleret på et sobert grundlag. Et sobert grundlag er det i hvert fald, at man tager alle oplysninger med, vel

at mærke de korrekte oplysninger. Det er ikke tilfældet. Der ligger bunker og dynger af papir, hvor militærfolk gør opmærksom på, at der er fejl og unøjagtigheder i den redegørelse, der foreligger.

Fru Inger Stilling Pedersen og hr. Albrechtsen var inde på det samme, nemlig at det dagsordensforslag, jeg har fremsat, er tyndt, det siger ikke noget. Det er helt rigtigt. Jeg kunne sagtens have formuleret en dagsorden, som havde sagt noget helt andet, men formålet var naturligvis at få tilslutning til den her i Folketinget. Men man kan jo allerede se nu, at selv om den er tynd og intetsigende, så har vi igen hele sammenrendet af regeringspartier og Socialdemokrater, som ikke kan tilslutte sig den, og som fremsætter et afværgedagsordensforslag.

Alligevel vil jeg gøre opmærksom på, at selv om den måske forekommer tynd, så siger vi trods alt, at beslutningen om en garnisonsplan for Jylland skal tage afgørende hensyn til de nødvendige forsvarsmæssige og beskæftigelsesmæssige virkninger. Det er vel egentlig, hvad flere, først og fremmest uden for Folketinget, har kritiseret redegørelsen for ikke at indeholde. Derfor er dagsordenen slet ikke så tynd, som man vil gøre den til.

Formanden:

Må vi bede om mere ro overalt i salen.

Dohrmann (FP):

Der står også i dagsordenen, at der skal tages hensyn, og er der noget, der ikke er gjort i den redegørelse, så er det taget hensyn.

Hvorom alting er, selv om der ikke bliver truffet nogen beslutning her i dag, så er jeg glad for debatten. Jeg er glad for den på to måder. Først og fremmest fordi uanset de mange uforbeholdne udtalelser, der er blevet fremsat i dagspressen af menige folketingsmedlemmer, som nu ikke har særlig travlt med at lytte efter, men er mere optaget af andre ting, så viser det sig i dag, at den holdning, de har, er den, de får dikteret enten af forsvarsministeren eller af den socialdemokratiske ordfører.

Den er også positiv på den måde, at forsvarets personel i hvert fald må gøre sig én ting helt klart, at det er, at den redegørelse, der er kommet, i vid udstrækning vil blive